

Publicerad 2010-04-11 00:22 av anits

och lust att gå ut och njuta av våren

SOLEN GER MIG GLÄDJE

Solen började stråla så vackert, där mellan molnen
så jag tog på mig mina skor, en jacka och stavar
så jag skulle kunna orka gå och vara ute en stund

I min jackficka, stoppade jag kameran och mobilen,
den kan vara att ha med, om det skulle hända mig
något

Så var jag redo för en promenad i vårenstecken, det
bläste, vinden rufsade om i mitt hår, det kändes så
skönt, fåglarna drillade så vackert, där dom satt i träd
och buskar

Jag hade inte bestämt vart jag skulle gå, men jag började
min vandring, nedför backen, mot affärerna, gick förbi
huset där posten en gång för länge sedan fanns

Trädens grenar vajade i vinden, jag stod en stund och
funderade, vilken väg jag skulle gå, valde stigen mellan
järnvägen och våran affär Tempo, det var ingen vacker
syn som mötte mig

Det var burkar, plastbitar, och allt det som hundarna
lämnat efter sig och ingen orkat plocka upp, men det
värsta jag såg, det var dom svarta små plastpåsarna
med hundarnas avföring, som låg lite varstans, några
hängde i träden också

Då kunde det legat kvar på marken, där försvinner det
åtminstone. Mina steg förde mig ner till Stora fabriken,
som vår hembygdsgård heter, till ån och där kom min
kamera fram

Jag stod där länge, såg på vattnet hur det rann och
forsade fram, jag kände ett lugn, en harmoni inom
mig, hörde ljuden från pappersbruket, fåglarnas i alla
träd runt åkanten

Mina steg förde mig en bit efter ån, det var tyst, lugnt,
bara vattnets ljud jag hörde, med kamerans hjälp, följde
minnen från promenaden med mig hem

När jag gick där på min väg hem, fick jag se stigen, som
jag ofta gått så många gånger som barn, jag tänkte, den
tar jag, det var fantastiskt att gå där, se hur det förändrats
den gamla bandyplanen finns inte mer, den har flyttats, men
dom gamla garagen stod där än, många hade fått nya tak

Jag tänkte när jag såg dom små garagen, var inte bilarna
större då, i en tid för så länge sedan, när jag var barn, och
följde mormor till tvätteriet, när hon hade den stora tvättkorgen
bak på cykelns pakethållare

Fåglarna sjöng, dom kvittrade, flög runt från träd till träd,
dom var många hela skogen tycktes fylld av fåglar och allas
olika sånger och läten, jag stannade, tittade, lyssnade, mådde
riktigt bra där i skogens glänta

En man som kom gående, stannade, undrade, vad gör du?
frågade han mig, ser och lyssnar på vårfåglarna, svarade
jag honom, det är så vackert och härligt

Han tittade på mig, sedan sa han, du är nog lite tokig, det
kanske jag är, men på mitt sätt, jag fortsatte hemåt, gick
förbi affären, stannade läste på löpsedlarna, alltid bara
elände att läsa

Jag gickuppför backen, såg huset där jag bor, började
känna mig kaffesugen, det första som hände när jag
kom in, sedan jag tagit av jacka och skor, det var att
sätta i gång kaffebryggaren

Med en kopp ny bryggt kaffe satte jag mig i soffan, det
kändes så skönt efter promenaden, att bara slå mig ner
i soffan, känna hettan i ansiktet efter blåsten, det varma
kaffet gjorde mig gott

Efter en stund när kaffet i koppen var slut, blundade jag,
ryckte till att något lät, en bil med trasig ljuddämpare åkte

förbi på vägen och väckte mig, jag slumrade till en stund
den friska kalla luften och blåsten, hade visst gjort mig
lite trött

anits 11 april 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten